

Kalmár jött nagy madarakkal,
a hercegisasszony meg ne lássa,
őrizték a hercegisasszonyt!

Kalmár jött nagy madarakkal,
a gyerekek kiabálnak,
a hercegisasszony meg ne hallja!

A hercegisasszony sápadt, sose szól,
szívében sok nagy madár rikácsol,
őrizték a hercegisasszonyt!

Ezüst pohárkádát
ki lophatta el?
Fehér pántlikádát
ki kérhette el?
Szobádból a Holdnak
nem felel sugár.
Ó jaj, ágyacskádát
ki vihette el?

WEÖRES SÁNDOR

VERS A FIAMHOZ

Fiam, e vers neked szól,
Ki nem vagy még s talán nem is leszel,
Vagy tizenöt év múlva érkezel
Szerelmen s véren át.

Láncszem vagyok.
Te léssz majd méltó folytatásom,
Kivel létem évezredekbe ásom,
Míg ember él.

Hogy voltam itt,
Te vagy a fényes bizonyíték.
S hogy lelkemen kívül testem is él még,
Te biztosítod.

Az élet szüntelen:
Apák s fiúknak végtelen folyamja;
Ez az, mi vérünket a nászra hajtja
S ez nemz fiat.

A faj törvénye rút.
Apró, üzött kis életünk,
Mely olyan fontos minékünk,
Ott mitse számít!

Hogy fennmaradj hát,
S élted, neved tudják a századok mind:
Adj életet te is: ez örökebb, mint
Százezer remekmű!

Tekints csak szét.
E parancs zúgott és zúg majd közöttünk;
Fiam, tudd meg, nem törvénytteni jöttünk,
Hanem betölteni!

BÁRÁNY TAMÁS